

רע"פ 247/16 - ראובן הירש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 247/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
ראובן הירש

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה מיום 3.11.2015 בעפ"ת
32408-07-15 שניתן על ידי כבוד השופטת ר' בש

בעצמו

בשם המבקש:

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטת ר' בש) בעפ"ת 32408-07-15 מיום 3.11.2015, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על החלטת בית המשפט לתעבורה בחיפה (השופטת כ' פאר גינת) בתיק המ"ש 2251-06-15 מיום 28.6.2015. החלטת בית המשפט לתעבורה דחתה את בקשת המבקש להארכת מועד להישפט בגין הודעות תשלום קנס שנרשמו לחובתו בשנים 1997 עד 2000, אשר בהם יוחסה למבקש עבירה של אי החזקת רישיון נהיגה, מכוח תקנה 9(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: הדו"חות). בבקשה שלפניי, עותר המבקש מבית משפט זה ליתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בעיקר בשל התנהלות משרד הרישוי ואגף התנועה במשטרת ישראל בעניינו לאורך השנים.

2. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. עניינו של המבקש כבר נדון בפני שתי ערכאות. הלכה היא, כי אין

מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיה) (13.7.1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). עיינתי בבקשה ובפסקי הדין של בית המשפט לתעבורה ובית המשפט המחוזי ואני סבור כי אין מקום להתערב בהם. המבקש לא העלה בבקשתו טענה בעלת חשיבות ציבורית או משפטית כאמור וכל בקשתו עניינה בנסיבותיו הפרטניות של מקרה זה, אשר אינני סבור כי עולים בו שיקולי צדק ייחודיים. המבקש לא הגיש בקשה להארכת מועד להישפט במועד, אלא רק בחלוף תקופה ממושכת של כ-10 שנים מאז ששילם את הדו"חות, וזאת מבלי שהצביע על טעם כלשהו המצדיק את השיהוי הניכר בהגשת בקשתו. על כן, המבקש לא הצביע על עילה המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי" ומשכך דין הבקשה להידחות.

3. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז בשבט התשע"ו (27.1.2016).

ש ו פ ט